

Forhandlingerne

ved

de skandinaviske Naturforskeres

11te Møde

i

Kjøbenhavn

fra den 3die til den 9de Juli 1873.

Kjøbenhavn.

Trykt hos J. H. Schultz.

1874.

kommen til det Resultat, at det ikke kunde være Andet end Unger af *Motella mustela*, og at Angivelsen af Bugfinnestraalernes Antal ikke var rigtig. Grunden hvorfor han ikke havde offentliggjort noget herom, laa væsentlig deri, at Spørgsmaalet saa kom til at dreie sig om, hvad man skulde gjøre med den grønlandske Art, som han endnu ikke vidste, hvor man skulde føre hen. Han vilde dog endnu bemærke, at allerede Günther havde udtalt, at *Couchiu* og *Motella* formodentlig faldt sammen.

Kandidat Robert Collett gjorde derefter følgende Meddelelse om *Sarcotaces arcticus*, en ny Art af en mærkelig Slægt af Fiske-Parasiter.

I Slutningen af forrige Aar indførte Dr. Olsson under Navn af *Sarcotaces* en hidtil ubeskreven Slægt af de laveste parasitiske Copepoder*). Denne Slægt, der i flere Henseender er saa afvigende fra de øvrige bekjendte parasitiske Crustaceer, at den maaske endnu ikke har faaet sin rette Plads i Systemet, er fornemmelig mærkelig ved den fuldstændige Mangel paa Fødder, Antenner og leddede Munddele, samt ved, at Legemet er uden Spor af fast Beklædning, og blot bedækket med runde, tætstaaende, ofte symmetrisk ordnede Papiller.

Slægten blev opstillet efter et enkelt, omtrent 15 Millimeter langt Individ, der af Dr. Goës var fundet under Huden paa en *Acanthurus* i Vest-Indien i Juli 1866. Denne Art (*S. verrucosus*) levede „i abscesslika hålor, fyllda af et svart fluidum, liknande bläckfiskens vätska.“

I Juni 1873 modtog Taleren fra Øxfjord i Finmarken et Individ af den samme Slægt, men af langt betydeligere Dimensioner. Dette var fundet inde i Kjødets af en *Molva*

*) „Om *Sarcotaces* och *Acrobothrium*, två nya parasit-slågten från fiskar (Øfv. Kgl. Vet. Akad. Förh. 1872, Nr. 9, p. 37-44).

abyssorum, hvor det var synligt udenfra som en stor Svulst. Ved Fiskens Aabning bleve 2 andre Individder samtidig gennemskaarne; hver af dem laa i et stort, af Dyret selv udhulet Rum i Fiskens Side, hvori det var omgivet af en sort flydende Masse, „paa samme Maade, som en Æggebomme ligger flydende i Hviden“. I disse Rum, der strakte sig lige fra Fiskens Hud og til Rygraden, laa hvert Individ med Legemets afrundede Del ind mod Ryggen og med Halespidsen ud mod Fiskens Hud; nogen synlig Aabning paa Fiskehuden var dog ikke til at opdage, lige saa lidt som Spor af ydre Ægsække. Da han modtog Individet, var det endnu opfyldt af den samme sorte Masse, der syntes at være fordøiet Blod; de indre Dele syntes at være yderst enkelt sammensatte og hovedsagelig udgjørende en eneste stor Fordøielseskavitet. Nogen nøiere Undersøgelse tillodes ikke uden at ødelægge Dyret, der eies af Tromsø Museum.

Formen, der i det hele er cylindrisk, fortil afrundet, og tilspidset bagtil i et kort Postabdomen, kan næsten sammenlignes med den nøgne Puppe af en uhyre Sphinx-larve. Intetsteds ses Spor af ydre Lemmer; Mundaabningen findes paa Legemets Underside og viser sig omgivet af en Roset af runde Papiller, der ere skarpt begrænsede og træde en Smule frem over den øvrige Del af Legemet. Nogen Analaabning har ikke været til at opdage, lige saa lidt som paa *S. verrucosus*; hele Legemet er næsten overalt jevnt og tæt bestrøet med runde smaa Papiller. Der som Dyret virkelig kan henføres under de parasitiske Copepoders Gruppe, hvad der neppe er muligt med Sikkerhed at afgjøre med det forhaandenværende ringe Materiale, maa dets Størrelse kaldes kolossal; Længden udgjør over 1½ norsk Tomme, Brede og Tykkelse næsten 1 Tomme.

Det nye Individ afviger i flere Henseender fra den tidligere beskrevne *S. verrucosus*, og bør opstilles som en egen Art.

Sarcotaces, Olsson. 1872.

Femina? *Corpore elliptico, verrucoso, annulato, cauda acuta, brevi, imperfecte articulata, appendicibus nullis. Os in latere ventrali, corolla setarum (?) instructum, in area antice emarginata, vallo verruculoso circumcincta. Animal via antennarum, minime maxillipedum vel pedum rudimenta præbens. Segmenta 3 posteriora corporis distincta, cetera in lateribus confluentia.*

S. verrucosus, Olsson.

Corpore subtus depresso, postabdomine lævi, corpore verrucoso; verrucis segmentorum 3 posteriorum corporis ceteris minoribus, segmento ultimo in latere dorsali lævi. Discus oris longitudine latior. Long. totius corporis 15 mm. ad postabd. 13 mm., latit. 9 mm., altit. 6 mm., long. disci oris 2 mm., latit. 2¾ mm.

„Habitat in carne *Acanthuri* sp. in cavitatibus fluido nigro repletis. Specimen unicum ad insulam St. Barthelemy India occidentalis mense Julio legit Dr. Goës.“

S. arcticus, n. sp.

Corpore cylindrico, postabdomine parce & irregulariter, corpore dense verrucoso; verrucis segmentorum 2 posteriorum corporis ceteris minoribus, segmento ultimo in latere dorsali, margine anteriore lævi. Discus oris latitudine longior. Long. totius corporis 45 mm., ad postabd. 38 mm., latit. 23 mm., altit. 22 mm., long. disci oris 5 mm., latit. 3½ mm.

Habitat in carne *Molvæ abyssorum*, in cavitatibus fluido nigro repletis. Specimina 3 in eodem individuo inventa, quorum unicum asservatum, ad Øxfjord Finmarkiæ, (Lat. 70°) vere 1873.